

til Statsrevisionens Bemærkninger til Krigsministeriets Budget, hvor der ligefrem ankes over, at de Gjenstande, som Armeen havde nødvendig, og som skulde anskaffes ved Licitationer, vare blevne fordyrede rimeligviis paa Grund af det korte Barsel, hvormed Licitationerne vare ansatte, i Forbindelse med at Leverancerne bleve forlangte saa hurtigt, at Prisen ofte derved forhøiedes, „især“, tilføies der, „for saadanne Gjenstande, som skulde forskrives fra Udlandet, da kun de Handlende, som havde havt sær Leilighed til at forhøre sig hos Udlandet, kunde paatage sig Leverancen“ (Rée: Hør!). Naar det Slags Ulemper borttrydtes, er jeg overbevist om, at den fordeeltigste Maade for alle Parter vil være at anskaffe Klæde frit, uanset, om vi have Usherøds Fabrik, Straffeanstalter osv. (Rée: Hør!). Den ærede Krigsminister yttrede, at det var hans Hensigt, at indføre alle de Besparelser, som en fornuftig Bestyrelse gjorde tilraadelig; men det gjør mig ondt, at der ikke fra den ærede Krigsministers Side er fremkommet noget Tegn til, at han allerede nu vil gaae ind paa noget Besparelssystem; navnlig synes det virkelig ikke nødvendigt, at Forslaget under Nr. 32 bliver bevilget. Man vil erindre, og den ærede Krigsminister vil vist erindre, at Staten i 1848, trods den overordentlig store Udgift, som havde fundet Sted i en foregaaende lang Arrække til Krigsbestyrelsen, var meget slet forsynet og meget slet upegeret, men at der, uagtet det var i Krigstid, desuagtet paa en overordentlig hurtig Maade blev anskaffet det Fornødne; der er senere anskaffet, og man kunde næsten sige opdyndet, store Beholdninger af Klædevarer, saaledes at det endnu vil være tilstrækkeligt til en Armee paa 30 à 40,000 Mand, og dermed forekommer det mig, at man foreløbigt maa kunne hjælpe sig; saa man maatte hellere sætte Pengene paa Rente end lade Møl og Røst fortære dem. Men den ærede Krigsminister har vistnok og saa gjort sig skyldig i en Feiltagelse med Hensyn til Dvantage; thi, naar han taler om at ville have 140,000 Al. Klæde om Aaret, saa er det formodentlig hans Mening, at det ordinaire Beløb skulde være circa 60,000 Al., og vi reflektere derfor i denne Henseende vistnok

ikke Noget ved at indskrænke Anskaffelsen af Munderingsstykker og løbe den Risiko, at, hvis det behøves, vil det være let at faae det Fornødne tilveiebragt og med stor Fordeel.

Formanden: Jeg veed ikke, om Rogen ønsker Ordet?

Sveistrup: Jeg vilde blot gjøre en kort Bemærkning.

Formanden: Ja, efter hvad jeg tidligere har sagt, vil jeg da være forpligtet til at forelægge Spørgsmaalet om Afslutning.

Sveistrup: Ja, saa frafalder jeg Ordet.

Man gif derpaa over til Afstemning, hvorved:

28) vedtoges uden Afstemning som Følge af Endringsforslaget Nr. 16.

1) A. Hages Forslag:

29) (13. a.) Følgende Post udgaaer: til Anskaffelse af Chacots med Pompons $\frac{2}{3}$ af 24,656 Rbd. 24 fl. extr.

forkastedes med 59 Stemmer mod 28.

Nr. 30 og 31 vedtoges uden Afstemning som Følge af Afstemningen over tidligere Endringsforslag.

2) De 12 Medlemmers Forslag:

32) (13. g.) Munderingsstykker for Reserve- og Forstærkningsbataillonerne og Jægercorpserne $\frac{2}{3}$ af 146,776 Rbd. extr. udgaaer. vedtoges med 73 Stemmer mod 4.

Nr. 33 bortfaldt uden Afstemning, som Følge af Endringsforslaget Nr. 32.

3) Sammes Forslag:

34) (13.) For Klæde og Kirsat, som have i Behold, fradrages $\frac{2}{3}$ af 77,600 Rbd. ord. og 46,500 Rbd. extr.

vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

4) Sammes Forslag:

35) (13.) Der tilføies: „Militairetatens Forsyning med Munderingsgjenstande skeer gjennem de civile Straffeanstalter, forsaavidt disse uden Skade for deres Hovedformaal kunne levere dem af reglementsmaessig Bessaafhed.“ vedtoges med 55 Stemmer mod 33.